

Ér hangja

Székelyhíd és környéke
havilapja

✱ 2010. szeptember 2-5.

3. oldal ✱ Vasárnap esti program
✱ *Miénk itt az Ér* természetfilm-bemutató

4-5. oldal ✱ szubjektív fotóválogatás szombat délután és este történéseiből

6. oldal ✱ először szerveztek Érmelléken pálinkafesztivált

7. oldal ✱ 50 éves házassági évfordulójukat ünneplő párokat köszöntöttek

Tankcsapda: „Jó estét, Székelyhíd!”

📍 Fergeteges hangulatot teremtett a debreceni együttes az Érmelléki Ősz színpadán

✱ Kustán László

✱ Közel kétezer néző számára jelentett felejthetetlen élményt a Tankcsapda együttes tegnap esti kétórás koncertje, a XVI. Érmelléki Ősz csúcspontjaként.

A rendezvénysorozaton többek között művelődünk, táncoltunk, hagyományt őriztünk, sportoltunk, sütöttünk, főztünk és szórakoztunk számos helyi és külföldi előadóval.

Az *Ér hangja* havilap szerkesztői az Érmelléki Ősz minden eseményén jelen voltak az utóbbi három napon, és a jelen különszámmal szeretnének kedveskedni a székelyhídi olvasóknak. ✱

Tisztelt olvasók!

Az *Ér hangja* szerkesztősége az Önök hirdetéseit a 0762-830344-es telefonszámon várja.

Első könyv az érmelléki zsidókról

✱ Az Érmellék történelmének ismeretlen szeletét mutatja be az *Érmelléki zsidók 1867-1944* című, az Érmelléki Ősz keretében pénteken bemutatott könyv. A szerzővel, Kormányos Enikővel, a székelyhídi Petőfi Sándor Elméleti Líceum történelem-tanárával (képünkön) ez alkalomból beszélgettünk.

✱ **Interjúnk a 3. oldalon**

Nyerjen élelmiszerkosarat!

Szerkesztőségünk két, egyenként 100 RON értékű élelmiszerkosarat sorsol ki a jelen szelvényben szereplő kérdés helyes megválaszolóit között a Fenyő Miklós-koncert előtt.

KÉRDÉS: Mi a beceneve Molnár Leventének, a Tankcsapda szólógitárosának?

VÁLASZ: _____

Név: _____ **Telefonszám** _____

Postacím: _____

A szelvényt az információs pontnál levő *Ér hangja* dobozba kell dobni!

Szórakoztató sütés-főzés a sportpályán

📍 Szakács csapatok, kártyások, a 64 kocka és a labda szerelmeseinek vetélkedői

Szabadtéri főzőversenyt és különböző sportvetélkedőket készítettek elő az Érmelléki Ősz szervezői azoknak, akik a szombat délelőtti lustálkodás helyett inkább a friss levegőt és a szabadtéri programokat választották.

📷 fotók: Major Lajos

Tárctalapon készül a szalmakrumpli

* A legnagyobb népszerűségnek a szabadtűzi főzőverseny örvendett. A sportszarnok mögötti területet „kisajátító” versenyezni vágyó tizenöt szakács csapatok - köztük határon túliak is - gyakorlatilag bármilyen étellel nevezhettek a leves,

bográcsos és egyéb ételek kategóriában. Nevezési díj nem volt, sőt a szervezők még a tüzfát és az ivóvizet is biztosították a jelentkezőknek. A gyerekekből és idősekből, családtagokból vagy barátokból összeverődött csapatok jókedvűek

Foci és lánbtenisz – baráti körben-hangulatban

Egy órával később, némi késéssel a lánbteniszbajnokság is elkezdődött, amire sajnos csak egy helyi (Dánu Porumb, Sipos Zoltán és Vajna Attila), illetve egy nagyváradai csapat (Nicolae Dullá, Nyulas Loránd, Somogyi László) jelentkezett. A játékvezető Kozma Sándor döntésével tervezett három menet helyett ötöt játszottak le. A megyeszékhelyi Réday csapat 0-2-ről fordítva végül 3-2-re nyert.

Ugyanebben az időben zajlott az a barátságos futballmérkőzés is, melyre a helyi focicsapat hívta meg a *Bihari Napló* napilap munkatársainak „válogatottját”. A mérkőzés szervezője, Erdei Imre hangsúlyozta, ez tényleg egy barátságos meccs volt, két egyforma emlékkupával, csak nyertessekkel, vesztesek nélkül.

és hangosak voltak, minden tűz mellől más zene szólt, és olyan öregúr is akadt, aki fakanállal a kezében táncra perdült. S míg az ütközben rottyogott a lecsó, pörkölt, ragu, bográcsos és gulyásos, vagy míg egyesek a halastálat díszítették, addig mások – a jószomszédság jegyében – finom érmelléki borokkal kínálgatták azokat, akiket a

zene és nyüzsgés még nem dobott fel eléggé. A csapatok nem ellenféként tekintettek egymásra, hanem ösztönző erőként, sőt, ha a helyzet úgy kívánta, ki is segítettek egymást, néha egy kölcsön tállal, más-kor egy csipet sóval.

A gasztronómiai alkotások ízvilágától elbűvölt zsúritagok – Béres Csaba polgármester, Csuka József alpolgármester, Kokovai László vállalkozó, illetve a létavértesi Molnárné Pelei Andrea – alaposan „bekösztolhattak” a bírálói szerepör gyakorlásába. A pörköltök közül a három legjobbnak sorrendben a Mezöbaji Betyárok körömpörköltje, Tardi Imre karcagi szürkemarhapörköltje, illetve Gajdán Attila bezermeni raguja bizonyult. A két legfinomabb leves egyaránt bagdulyás volt, ezeket a Sziki Pajtások és a Csülök Csapat főzte, míg a „bronz-érmét” a Szociáldemokrata Párt (PSD) székelyhídi szervezetének bográcsosa érdemelte ki. Az egyéb ételek kategóriában Nagy Gyula halastála körözött le mindenkit, második lett az a kolozsvári kolbászos lecsó, amit Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács (EMNT) kincses városi tagjai készítettek, a képzeletbeli dobogós harmadik helyét pedig Jucika és Pista chilis babja foglalhatta el.

Összességében véve a versenyek minden helyszínén jó hangulatban teltek. Az elégedett arcok arról árulkodtak, hogy mindenki megtalálta azt, amiért kilátogatott a különböző események színhelyére.

📷 Pap Enikő

Vetélkedve szórakoztak a kártyázók és sakkozók

A kártyajátékok és a sakk szerelmesei a Petöfi Sándor Elméleti Líceum épületében adtak találkozót egymásnak. „Idén május elsején már rendeztünk egy hasonló bajnokságot, ám akkor nem volt túl nagy az érdeklődés iránta. Most viszont három asztal (csapat) hat-hat játékosal indult, olyanok is akadtak köztük, akik a környékbéli falvakból és városokból érkeztek” – tudtuk meg a pókerbajnokság játékvezetőjétől, Nagy Mátyástól, akinek szervezői munkáját Milotai Sándor és Nagy Csongor segítette. A legszerencsésebb lapokat vélhetően Varga László Krisztiánnak, Nagy Csongornak és Bozsóky Istvánnak oszthatták ki, hiszen ők lettek a rendezvénysorozat legjobb pókeresei. Egyébként a húsz versenyzőt vonzó krucsbajnokság szervezője, Todoszi Miklós úgy véli, hogy az Érmelléki Ősz al-

kalmával megtartott kártyabajnokság immár hagyománynak tekinthető.

Ezzel párhuzamosan az ifjú sakkozók törhették a fejüket a következő lépéseken az iskola egy másik termében. Törö Attila diák, szervező lapunk kérdésére elmondta, nagyon sajnálják, hogy felnöttek nem jelentkeztek erre az igen nemes szellemi vetélkedőre. Gyerekek is csak kilencen indultak, ők mind annak a sakkkursusnak a hallgatói, ami két hónapja indult Veress János sakkmeister vezetésével. (A legfiatalabb játékos 11, a legidősebb 16 éves volt.) A fiúk közül Zsisku Mihai, Szegecs Dávid, Törö Attila és Czirják Balázs a legleleményesebbek sorrendje, a lányok 64 kockán folyó párharcát Madalina Nan nyerte meg Zsisku Cristina előtt.

Első könyv az érmelléki zsidókról

Q Interjú Kormányos Enikővel,
a székelyhídi Petőfi Sándor Elméleti Líceum történelemtanárával

– Mi adta az ötletet a könyv megírásához?

– Kolozsvári vezető tanárom, dr. Csucsuj István professzor javasolta. Eredetileg ugyanis ez egy I. fokozatra írt vizsgadolgozat volt és ehhez kértem témát. Ő javasolta, én pedig örültem neki.

– Miért épp ezt a témakört választotta?

– Azért, mert ezzel még nem foglalkozott senki, úgy érzem, hogy még nem írtak róluk, tehát az érmellékiekről, nagyváradiakról és margittaiakról már igen, de az érmellékiekről még nem.

– Hogyan született meg ez a könyv? Milyen érdekességekre bukkant a kutatás közben?

– Nehéz volt neki kezdeni, de egyre érdekesebbé vált és egyre magával ragadott az, hogy új és új dolgokat fedeztek fel, azokról, akiket már én sem találtam itt. Nagyon a szívembe fogadtam őket, az, hogy mennyi mindent tettek az Érmellékért, munkahelyeket teremtettek, gyárakat hoztak létre, boltokat vezettek és hozzájárultak a gazdasági és kulturális élet felvirágzásához. Ezek mind maradandó értékek, és így nagyon megrázó volt a második része a könyvnek, amelyik a holokausztról szól, amikor ugye kiirtották a közösséget. Több ezres közösségből több mint háromezer zsidót hurcoltak el és körülbelül százan tértek vissza élve. Ma már ugye nincsenek. Ezt a könyv borítója is jelképezi, mivel Mózes könyve

Major Lajos

Hosszú a dedikációt kérők sora

aranykori kódexből való; Mózes írásai, illetve a Dávid-csillag, ami a zsidó közösség egyik jelképe és a szívhang, amely él s aztán csak egyből megszűnik. Egy picit a végén talán még életre kél ez a közösség, ha nem is itt, de valahol máshol.

– Kik azok, akik segítettek a könyv elkészítésében?

– Ők nagyon sokan voltak, például a kor tanúi, akik akkor éltek, velük beszélgettem sokat. Egy túlélővel találkoztam Érmihályfalván, ezenkívül könyveket küldtek például a budapesti Holokauszt Emlékközpontból, sokat segítettek a zsidó temetők sírkövei, a levéltári anyag. Külön megemlítem például Sóki Béla tanár urat, aki kitalálta, hogy ez a dolgozat könyv formájában is meg kell jelenjen, és ez az ő segítségével meg is történt.

Q kérdezett: Fazekas Evelin

Programelőzetes

Q Sok-sok néptánc, Fenyő Miklós és a végén tűzijáték

* Az Érmelléki Ősz harmadik és egyben utolsó napjának eseményei este 6 órától várják a közönséget, az eddigi napokhoz hasonlóan a stadion területén.

Az este első részében a néptánc és népzene hagyományainak hódolhat a nagyerdemű. Ebben az érmihályfalvi Nyíló Akác Néptáncgyűttes és a székelyhídi Kankalin Néptáncgyűttes lesz a segítségünkre. Őket követi majd Martin Tímea énekesnő, aki Margittáról érkezik hozzánk gyönyörű dalaival.

Mielőtt elsodrónánk a rock and roll öröklettel, átadhatjuk magunkat a modernebb ritmusoknak, hiszen az este nagy részét a show-tánc fogja uralni. Elsőként a csokalyi Fresh Dance táncscsoport, majd a Székelyhídon működő, a szintén Erdei Katalin által vezetett és tanított táncscsoportok veszik át a színpadot (Táncmások, Kölyök Dance, Prince Dance, B612 és Tini Dance Center).

Miután a fellépők kitáncolták magukat a színpadon, a közönségen a sor. A világot jelentő deszkákra megérkezik a harmadik nap koronája, a rock and roll király, Fenyő Miklós és zenekara. A fiúkat és lányokat, időseket és fiatalokat egyaránt szórakoztató és felpezsdítő dallamok biztosan nagyszerű záróakkordjai lesznek a színpadi produkcióknak.

Ne feledkezzünk meg azonban arról, hogy a hagyományok szerint ezzel még nincs vége a városnap rendezvénysorozatnak, hiszen az éjjeli tűzijáték is nézőkre, gyönyörködőkre vár majd.

Mindenkinek jó szórakozást kívánunk!

Q Bíró Orsolya

Miénk itt az Ér-bemutató & Dot.com vígjátékvetítés

* Filmbemutatóval és filmvetítéssel zárult az Érmelléki Ősz pénteki napja. Hevesi Zoltán István magyartanár – filmrendezői szerepkörében – bemutatta a *Miénk itt az Ér* című amatőr természetfilmet, azt követően pedig a *Dot.com* portugál vígjátékot nézhette meg a nagyerdemű.

Meglepően nagy érdeklődést mutatott a székelyhídi közönség a természetfilm iránt, olyannyira, hogy nem jutott mindenkinek szék: sokaknak végig kellett állniuk a közel 50 perces filmet. Ez annak is tulajdonítható, hogy a film elkészüléséhez sok ember járult hozzá, a rendező nem kis meglepetésére. Hevesi tanár úr derűsége keltve nyilatkozta, hogy minden hülye ötletének megvalósításához talált segítőtársakat. Ő maga úgy érzi, nem sokat konyít a filmhez, rendezéshez, inkább csak egy kevés dramaturgiai érzéke van, és sikerült megtalálnia, majd bevonna a megfelelő, hozzáértő embereket. A film a Scola Nostra Egyesület és a Petőfi Sándor Elméleti Líceum Miénk itt az Ér programsorozatának keretén belül valósult meg, amelyet a környezetvédelmi minisztérium Környezetvédelmi Alapja támogatott. Ez az egyéves programsorozat még 2008 márciusában kezdődött, azonban a munka nagysága és nehézsége miatt a film csak idén tavaszra készült el. Körülbelül 250-300 munkaórájába került a stáb tagjainak fejenként ez a kis alkotás, amelyre az iskola és egyéb tevékenységek mellett kellett időt szakítaniuk. A dolgot nehezítette a profi felszerelések hiánya. Szinte hihetetlen, de az egész filmet egy egyszerű turistakamerával vették fel, és

stábautó hiányában kerékpárral vagy gyalogosan voltak kénytelenek az alkotók kiszállni a forgatási helyszínekre. Nem kis feladat volt – vallja be a stáb – de úgy érzik, megérte és rengeteget tanultak belőle. Az egyik operatőrnek és vágónak, Kővári Szabolcsnak szakmai szempontból is meghatározó jellegű volt ez a két év filmzés, ugyanis egy bő hét múlva már Kolozsváron tanul a Sapientia-egyetem Természettudományi és Művészeti Karán, operatőri karrier reményében. A stáb ez úton is szeretne köszönetet mondani a segítőknak és támogatóknak, hisz nélkülük nem jöhetett volna létre az Érmellék állat- és növényvilágát, tájait, természeti értékeit bemutató, megvalósításában, tartalmában egyedi természetfilm.

A bemutatót a *Dot.com* portugál vígjáték követte, amelyet Venczel Endre és a film magyarországi forgalmazója, az Anjou Lafayette cég támogatásával tekinthetünk meg. Egy hegyek közt megbúvó tó partján elterülő, világtól eldugott, gyönyörű, bohókás kis portugál falu történetét mutatja be. A film a falu és egy spanyol multinacionális cég közötti ellentétre épül, melynek oka a falu új honlapja, amely a cég ásványvízének nevét viseli. A film tele van élettel, hétköznapi élethelyzetekkel, humorral, és mint mindig, egy szerelmi szál is meghúzódik a történetben. Sajnálatos dolog, hogy elég kevesen maradtak a filmre, de épp ezért ajánlom mindenkinek, hogy amit most elmulasztott, azt mihamarabb pótolja, mert garantáltan megéri.

Q Major Lajos

Szombat délutáni-esti szubjektív fotóválogatás

☞fotók: Kustán László, Major Lajos

Nem könnyű belépni a csodák földjére

Illik útbaejteni őket: jegyáruda és információs pont, tombolával

Az „üzleti soron” BÁRMI megkapható

Tankcsapda-cuccokkal készülünk a koncertre

Tonfa-bemutató: hadd halljam, melyik is az ERŐSEBB nem?

Kedvenc műsorvezetőnk

Együtt is táncoltak: a közönségkedvenc Flying Steps és a tiszalöki K!ng and Pr!nce Dance Team

Mit bámulsz? Próbáld utánunk csinálni!

Hihetetlen, de mindig célba találnak ezek a Pusztai Farkasok

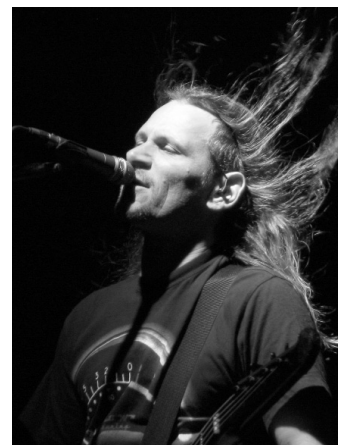
Itt az ideje egy sör melletti tereferének

A Tankcsapda előtti művészi provokáció: Control Dance Group

... és végül jöhet a ZENEEEEEEEE!!!

Képek és makramék

Q Az Érmelléki Ősz első napja a kultúra jegyében

* Az Érmelléki Ősz kapui péntek délután 5 órakor nyíltak meg az érdeklődők előtt. A háromnapos rendezvénysorozat hivatalos megnyitója a városközpont millenniumi parkjában zajlott. Politikai személyiségek és kulturális csoportok egyformán voltak részesei a „ceremóniának”.

Elsőként Fekete Katalin rövid, lényegretörő nyitóbeszédét hallgathattuk meg, melyet a szokásos Petőfi-idézzel nyitott: „Itt van az ősz, itt van újra”. Ezt követte Béres Csaba polgármester köszöntője. Kiemelte, hogy Székelyhíd lakóinak életében milyen különleges három nap az Érmelléki Ősz, mert ez alkalommal egymást rég látott emberek, sőt különböző generációk találkoznak egy helyen. Említést tett a városban működő kulturális csoportokról is, főként a megnyitón fellépőkről, hiszen nélkülük nem lehetne ilyen színes a város élete. Erre a gondolatra a Búzavirág női népdalkörne tette fel a pontot énekével. A megnyitó során két RMDSZ-es politikus, Lakatos Péter képviselő és Szabó Ödön Bihar megyei ügyvezető elnök jövőre néző, biztató szavait hallhattuk. Beszédüket a létavértesi Csatári Viktor diák szavalata szakította meg, utánuk pedig a Székelyhídi Férfikórus dalsokra igyekezett elnyomni a tömegzajt és örvendeztetni az érdeklődőket. A millenniumi em-

Fotók: Major Lajos

Nagyszámú művészetpártoló vett részt a kiállítás megnyitóján

lékmű előtt tiszteletüket tették és koszorúztak Székelyhíd, Érmihályfalva és Létavértes előljárói, a megnyitón felszólaló személyiségek, a Petőfi Sándor Elméleti Líceum és diáktanácsának vezetősége, továbbá a Dévai Szent Ferenc Alapítvány helyi csoportja és az Álmosdi Tűzoltó-egyesület is.

A jelenlévők ezután a város múzeumába mentek, ahol újabb megnyitón vehettek részt a művészetek kedvelői. A múzeum négy legnagyobb terme megtelt szép és értékes alkotásokkal, melyek a mai világban sokat hangoztatott nemzetköziséget igazoltak. Székelyhídtől Indiáig számtalan helyről érkeztek a látóivalók. Angyal Olívia, Barta Imre, Csorján Dezső és Melitta, Domahidi Krisztina, Daroczi Falvia Maria, Nicolette DuLla, Elek Ibolya, Gavrucza Tibor, Imre Zoltán, Iuhász Imre, Kerekes Géza és Zsuzsanna, Kustán Erzsébet alkotásai mellett képeket küldött a nagyváradi Tibor Ernő és a debreceni Koncz-galéria. A tárlaton a VII. Érmelléki Gyermekek-alkotótábor képei is helyet kaptak. A megnyitón Gavrucza Tibor református lelkipásztor méltatta a kiállított darabokat. Nem maradhattak ki a hagyományörző mozzanatok, amiket a múzeumban a néptánc- és furulyacsoportok varázsoltak a múzeum falai közé.

A múzeumban felcsendült a gyerekek által előadott népdal

Bíró Orsolya

Érmelléki Pálinkafesztivál először

* Első alkalommal tartottak pálinkafesztivált Székelyhídon a központi vendéglő melletti Café Barban. Az esemény kicsit döcögősen indult, mivel az eredetileg 18  r ra meghirdetett és akkor el is kezdődő programontr l sz l  információ valahol átalakult s az érmelléki  sz plakátján már 20  ra szerepelt. Ennek ellenére résztvevők nem túl nagy, de annál lelkesebb k re kellemesen érezte magukat, s hagyták, hogy a mindent átjáró p linkaillat jobb kedvre der tse őket.

A p linkafesztiv l  tletgazd i (Szabó Tibor agrármérnök, illetve segítői, Domahidi Sándor helyi RMDSZ-elnök, Csorj n Dezső  s Kozs r László) elmondták, hogy a jelentkezők 33 különböző

pálinkával neveztek a versenyjelleg  fesztiválra, a legtöbbben nyilván Székelyh dr l, illetve környékéről, de olyan pálinka is akadt, ami Temesvárról érkezett. A klasszikus szilvapálinka mellett őszibarack-, kajszibarack-, cseresznye- és almap link k is indultak a versenyen, sőt olyan különlegességek is akadtak mint a narancsból vagy kivib l készült pálinka. E mellett azt is  rdeemes kiemelni, hogy bár a legtöbb nemes ital 2009-es  vj rat  volt, akadt köztük olyan is, amit már 1985 óta érlel gazdája.

Az öttagú zs rit  gy magyarországi meghívott (Elek István, H ger-Veress Zoltán, Lovassy György illetve Preku Gyula) illetve egy székelyhídi borász, Czapp Árpád borász alkotta. Kérdésünkre elmondták, hogy a pontozásnál több dolgot is figyelembe vettek, úgymint: technológiai korrektség, a gyümölcs jellege, az  z tisztasága, valamint mindezek harmóniája. A díjazottak díszoklevelet, illetve a székelyhídi Csorj n Dezső képzőművész által készített érmekeket kaptak. A zs ri minden pálinkát külön értékelt és nem volt fukar az építő kritikában és a baráti tanácsokban sem. Azt is elmondták, hogy a mezőny igen  r s volt és olyan pálinkával is ta-

l lkoztak, amelyik nemzetközi versenyeken is megállná a helyét.

Az eredményhirdetés után a szervezők elmondták, hogy hagyományt kívánnak teremteni a pénteki p linkafesztiv llal s nem titkolt szándékuk az is, hogy e fesztiválok által felhívják a figyelmet a finom, minőségi érmelléki p link kra. Ezt követően mindenki átvonult a szomszédos vendéglőbe, ahol a meleg vacsora elfogyasztása után  l  zenére táncolhatott az, akit még nem szédített meg eléggé a pálinka finom  ze és illata.

Pap Enikő

Dijazottak

Aranykategor ia: 1. Oláh Sándor, 2. Kovács Tamás, 3. B ldi Lajos

Ez stkategor ia: 1. Oláh Zoltán és dr. Domahidi Sándor, 2. László Sándor, 3. Nagy István  s Nicolae Cadar

Bronzkategor ia: 1. P ka Szabolcs  s Hasznosi Sándor, 2. Gergely József  s Oláh Sándor, 3. Iván István, különdíj: Nicolae Cadar.

A hűség és odaadás fél évszázada

☉ Hatvannégy 50 éves házassági évfordulóját ünneplő párt köszöntöttek a színházban

* Köszöntötték az 50 éves házassági évfordulós párokat az Érmelléki Ősz első napján. Az ünnepségre meghívást kapott az a 64 székelyhídi, csokalyi, érköbölkúti, érolaszi, hegyközszentmiklósi és nagykágyai házaspár, akik 2010-ben vagy az ezt megelőző években ünnepelték a kerék évfordulót. Rajtuk kívül jelentős számban jelentek meg családtagok és más érdeklődők is, így csütörtök este 8 órára szinte teljesen megtelt a színház épülete.

Béres Csaba polgármester románul és magyarul is köszöntötte az ünnepeket. Mint elmondta: „A jelen kor hősei azok, akik megmutatták, hogy bajban, betegségben is ki lehet tartani a választott személy mellett, a boldog pillanatokat felidézve, mint a gyereknevelés vidám percei és az unokák zsvajva, és 50 év házasság után is lehet boldogan élni.” A köszöntés után az előljáró további boldog és nyugodt éveket kívánt az ünnepeleknek, akiket az összes jelenlévő felállva tapsolt meg. Ezután minden ünnepelelt házaspár egy-egy 500 lejről szóló csekket, virágcsokrot, egy üveg bort és emléklapot vehetett át a városvezetőtől. (A házaspárok utalványaira a városi költségvetésből különítettek el keretet.)

Az ünnepség a nagyváradi Kiss Stúdió színház művészeinek zenés színpadi előadásával folytatódott, melyet Kiss Törék Ildikó és Varga Vilmos mutattak be. A darab humorával, tipikus életképeivel és iróniájával próbált néhány vidám percet szerezni a közönségnek, főleg az ünnepeleknek, hiszen tulajdonképpen nekik szólt.

„Nem az a fontos, az ember hány éves,/ csak a szíve legyen fiatal...” - énekelték a művészek. S hátul egy öregúr halkán megjegyezte: „az fiatal marad, amíg meg nem áll!”

☘ Cseh Tímea

Az ünnepeleket díszoklevelet, virágcsokrot, egy palack bort és pénztalványt vehettek át

Ünnepelt házaspárok:

Antal János – Antal Juliánna
 Ari József – Ari Anna
 Bálint László – Bálint Margit
 Balogh Lajos – Balogh Irén
 Bartus István – Bartus Julianna
 Belényesi Sándor – Belényesi Ilona
 Boda Ferencz – Boda Eszter
 Boda Mózes – Boda Katalin
 Bondoc Gábor – Bondoc Róza
 Boros József – Boros Margit
 Burzan Ioan – Burzan Rozalia
 Csuka József – Csuka Juliánna
 Darabont Mihály – Darabont Irma Irén
 Domokos Mózes – Domokos Rozália
 Erdei Ferencz – Erdei Emma
 Erdei Viktor – Erdei Éva
 Fekete Gyula Sándor – Fekete Katalin
 Galamb Ferenc – Galamb Olga
 Godja Gheorghé – Godja Ioana
 Gódeny Ferenc – Gódeny Magit
 Góder Gyula – Góder Erzsébet
 Hadházi Ferenc – Hadházi Ibolya
 Hasznosi László – Hasznosi Erzsébet
 Károly Sándor – Károly Emilia
 Kiss János – Kiss Margit
 Kiss Sándor – Kiss Jolán Karolina
 Kovács Zsigmond – Kovács Erzsébet
 Létai József – Létai Margit
 Marczin József István – Marczin Rozália
 Marczin Lajos – Marczin Éva
 Mare Gheorghé – Mare Stela Aurelia

Marosi Árpád – Marosi Júlia
 Medve Árpád – Medve Margit
 Molnár Károly – Molnár Erzsébet
 Molnár Mihály – Molnár Éva
 Nagy István – Nagy Margit
 Oláh Imre – Oláh Mária
 Oláh Imre – Oláh Piroška
 Pál Sándor – Pál Ilona
 Pap Sándor – Pap Irén
 Papp Sándor – Papp Reghina
 Pintér János – Pintér Erzsébet
 Popoviciu Stefan – Popoviciu Maria
 Püsök Ferenc – Püsök Mária
 Püsök Sámuel – Püsök Mária
 Ruparcics János – Ruparcics Jolán
 Simon Sándor – Simon Emma
 Szabó Ferencz – Szabó Mária Terézia
 Szabó Gyula – Szabó Eszter
 Szabó Sándor – Szabó Piroška
 Szabó Zoltán – Szabó Magdolna
 Szeles József – Szeles Irma
 Szilágyi Gábor – Szilágyi Valéria
 Szűcs Lajos – Szűcs Etelka
 Takács László – Takács Magdolna
 Tentea Sándor József – Tentea Irén
 Tóth Lajos István – Tóth Emma
 Turdean Ioan – Turdean Maria
 Vánca Sándor – Vánca Irén
 Varga József – Varga Katalin
 Vasadi Sándor – Vasadi Ágnes Ilona
 Víg István – Víg Klára Erzsébet
 Zsiros Lajos – Zsiros Ibolya
 Zsiros Sándor – Zsiros Matild

A szórakozást a váradi Kiss Stúdió művészei biztosították

„Tökjő lesz ez a koncert!”

Ezt mondták a Tankcsapda-koncertet megelőző hangolás közben az *Ér hangja* szemfüles riportereinek. A kulisszák mögött Lukács Lászlót és Molnár Leventét (Cseresznye) sikerült mikrofonvégre kapnunk.

– Milyen gyakran koncerteztek határon túl és szívesen tesztel-e eget határon túli felkéréseknek?

– Múlt héten is határon túl voltunk, Erdélyben voltunk, úgyhogy mindig jövünk, hogyha meghívják. Nagyon szeretünk itt lenni.

– Ugyanolyan szívesen koncerteztek-e egy ilyen Székelyhíd méretű kisvárosban is, mint egy nagyvárosban? Van-e különbség a kisvárosi és nagyvárosi közönség között?

– Ne legyen kisebbségi komplexusotok, semmivel nem rosszabb ez a hely, mint bármely más, mindegyik rossz attól függ, honnan nézed. Most is például hallottuk, hogy már Tankcsapdáznak és ez tök jó lesz, ez a koncert.

– Amióta 1989-ben alakultatok, azóta már egy új generáció nőtt fel, s a Tankcsapda sikere töretlen. Mi a különbség az akkori és a mostani közönség között?

– Teljesen más korszakát élte akkor Magyarország és egyáltalán ez a környék, úgyhogy azóta minden megváltozott. Most az, amiért akkor lázadtál, az nem biztos, hogy most is működőképes; vagy amiért akkor még nem lázadtál, lehet, hogy azért is kell lázadnod. Sokat változott a világ így a húsz év alatt, de szerencsénkre vagy szerencsétlenségünkre mindig van miről panaszkodni vagy miről szöveget írni. Nem igazán jó irányba mennek a dolgok, mi legalábbis úgy látjuk.

– Ha már az új generációnál tartunk, mi a véleményetek a mostani rockbandákról és van-e olyan, amit ti is szívesen meghallgattok?

– Nagyon sok jó zenekar van, most név nélkül, viszont az biztos, hogy most már jóval nehezebb felkerülni a csúcsra. Jelenleg nagyon sok zenekar van, fel van hígulva az egész. De ettől függetlenül, hogy csak Debrecenről nyilatkozzunk (mert mi ugye debreceniek vagyunk, az ottani zenekarokat is

merjük jobban) ott nagyon sok jó zenekar van most is, általában városunkban mindig jó bandák tűnnek fel.

– A dalszövegeitek sokak szerint, véleményünk szerint is sajátosak, igényesek. Hogyan születnek ezek a dalok, mi ihleti őket?

– Nem túl bonyolult dolog ez, van egy csomó dolog, ami inspirál akár zenében, akár szövegírásban. Igazság szerint ezek a dalszövegek önmagukat írják meg, eszembe jutnak, igyekszem megjegyezni őket, papírra leírom vagy fejben jegyzem meg őket, diktafonra felmondom, vagy bármi ilyesmi, hogy ne felejtsem el. Aztán ezekből a dalszövegrészekből egy alkalommal egész szövegek születnek, összeállnak egy egész szöveggé, de nincs különösebb alkotási metódus.

– Szerintetek miért van az, hogy a kevésbé igényes popegyüttesek viszonylag könnyen befutnak az angol szövegű dalaikkal és a magyar rockbandáknak ez viszonylag nehezebb?

– Ez csak a látszat, nem futnak ők be egyáltalán, csak azért hiszed ezt, mert tévében látod őket. Semmivel nincsenek jobb helyzetben, mint mondjuk egy rockzenekar. Jó példa, most név nélkül: Debrecenben az egyetemi napokra meghívtak fiatal magyar sztárokat, egy lányt és egy fiút. Gyakorlatilag öt ember nézte őket, és te úgy gondolnád, hogy ők befutottak, mert látod őket a tévében, és az jár a fejedben, hogy értük aztán bomlanak az emberek. De ez nem így van, ez csak látszatom.

– Mit szöveltek ahhoz, hogy a Tankcsapda dalait olyan zenekarok is feldolgozzák, akik nem igazán a rock műfajában tevékenykednek, mint például a Csik Zenekar?

– Mi ennek nagyon örülünk, igazából ez egy nagy elismerés a zenekarnak, hogy más stílusból is hozzájárulnak a dalainkhoz, ráadásul

szerintem elég könnyű a mi dalainkat feldolgozni, mert így az egyszerűségében rejlik a nagyszerűsége a dolognak, ennek csak örülni tudunk.

– Véleményünk szerint az új albumotok kicsit lazább, könnyedebb. Ti hogyan vélekedtek erről?

– Minden lemezünk más, mint az összes többi, úgyhogy ez ebből a szempontból nem lóg ki a sorból. Ha valaki a Tankcsapdáknak ismeri a dolgait, akár csak egy dal erejéig is meghallgatja a lemezeket, az elmúlt húsz évben elég hozzá egy-egy nóta is, az hallhatja szerintem, hogy minden lemezünk más és más hangulatú és hangzású. Egyébként ez akkor is igaz, ha van egy ránk jellemző sajátos hangzásvilág. Lemezeink hangulatában vannak jelentős különbségek, ez nyilván abból fakad, hogy a zenekar mindig milyen korszakát éli át, hogy milyen a körülöttünk lévő világ, milyen módon éljük az adott két-három éven át az életünket, annak a lenyomatai ezek a dalok, ezek a zenék, ezek a szövegek és az ezekből összeálló lemez. A legutóbbi lemezünk mondjuk bizonyos emberek szerint lazább, akkor minden bizonnyal azért lehet ez, mert nem olyan korszakunkban voltunk a lemez készültkor, amikor épp véres, belezős témákról akarunk értekezni, vagy ha igen, akkor is más eszközökkel. Különben én azt gondolom, hogy ez pusztán csak nézőpont kérdése és biztos vannak olyanok,

akik legutóbbi lemezünkön találnak olyan dalokat, amik számukra borzasztó kemények; biztos vannak olyan emberek is, akik szerint a legkeményebb Tankcsapda-szám is egy Dolly Roll-feldolgozás az ő általuk kedvelt zenekarokhoz képest.

– Tavaly ünnepeltétek a húsz éves jubileumát az együttesnek. Egy ennyit megélt, tapasztalt együttes tud-e még ugyanúgy lázadni, mint mondjuk az együttes megalakulásakor? Nem érezték-e magatokban valami megalkuvást?

– Nem, mi most itt is lázadunk, csak most finomabban, azt nem mondom, hogy miért, de függetlenül a húsz év ide vagy oda, az ember nem tudja önmagát meghazudtolni: ha ő egy olyan jellegű ember, akkor mindenért lázad. Általában mi is, ha nem más, akkor egymás ellen lázadunk, valahol mindig bennünk van ez a dolog, mindig megtaláljuk a hisztinek az okát, mindig lehet valami problémát keresni, függetlenül attól, hogy már húsz éve vagyunk együtt, olyan hamar elrepült ez az idő, hogy nem ez a lényeg ebben az egészben.

– Következő albumotok lesz-e a *Minden jót* után, van-e valami érdekes információ, amit esetleg elárulhattok a jövőről?

– Sok érdekes információ van, de nem árulunk el róla semmit, lesz következő lemez is, nagyon izgalmas lesz, meg fogtok döbbsenni.

✱ *kérdezett: Major Zsuzsanna, Mészáros Klaudia*

